

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Z. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica R. B., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe M. B., J. I., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 4. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/20-01/205, URBROJ: 401-01/11-20-1 od 27. travnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem KLASA: UP/II-008-07/20-01/205, URBROJ: 401-01/11-20-1 od 27. travnja 2020. je u povodu žalbe zainteresirane osobe podnesene radi šutnje uprave, naređeno tužitelju da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja riješi zahtjev za pristup informacijama M. B. od 4. veljače 2020. sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tužitelj u tužbi prigovara zakonitosti osporenog rješenja te smatra da je tuženik pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo. Navodi kako je 17. travnja 2020. Službenik za informiranje Grada Z. zaprimio podnesak tuženika uz priloženu žalbu zainteresirane osobe, kojim podneskom se traži dostava obavijesti o razlozima zbog kojih zahtjev nije riješen u roku propisanom Zakonom o pravu na pristup informacijama. Uvidom u priloženu žalbu, službenik za informiranje Grada Z. utvrdio je da novinar M. B. nije podnio zahtjev sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, već je zahtjev podnio putem e-pošte ...@..., putem koje novinari podnose zahtjeve o kojima se odlučuje primjenom Zakona o medijima. Zaključuje da predmetni zahtjev nikad nije zaprimio službenik za informiranje Grada Z., o čemu je dostavljena obavijest tuženiku. Poziva se na odredbu članka 6. Zakona o medijima te navodi kako unatoč tome tuženik smatra da činjenica nepodnošenja zahtjeva sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama nije opravdani razlog za nerješavanje zahtjeva „za pristup informacijama“, jer se tu ipak radi o zahtjevu za pristup informacijama. Ističe kako je u Gradu Z. ustrojeno tijelo pri Uredu Gradonačelnika i to Služba za informiranje (koja je različita od službenika za informiranje imenovanog zaključkom Gradonačelnika), a koja Služba odgovara na upite medija. Upravo iz tog razloga novinar i podnosi zahtjev navedenoj Službi. Smatra da

tuženik nije bio nadležan odlučivati o žalbi zainteresirane osobe te predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev, poništi osporeno rješenje i odbaci žalbu.

Tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno ističe da iako novinari ostvaruju posebno pravo na dostupnost javnih informacija zajamčeno Zakonom o medijima (Narodne novine, broj 59/04., 84/11. i 81/13.), to ne isključuje njihovo pravo da kao fizičke osobe ostvaruju pravo na pristup informacijama zajamčeno člankom 38. stavkom 4. Ustava Republike Hrvatske i Zakonom o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI), čiji je cilj osigurati Ustavom Republike Hrvatske zajamčeno pravo na pristup informacijama kao i ponovnu uporabu informacija, fizičkim i pravnim osobama (domaćim i stranim), putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti. U dosadašnjoj praksi česta je pojava da se novinari, osobito oni koji se bave istraživačkim novinarstvom, pojavljuju u ulozi korisnika prava na pristup informacijama, odnosno traže određene informacije te se kao stranke u postupku pojavljuju pred tuženikom i Sudom. U konkretnom slučaju M. B. je tužitelju, kao tijelu javne vlasti podnio slijedeći podnesak: „1. S koliko djelatnika Grad Z. ima sklopljene ugovore o djelu? Pritom molim podatke koji se odnose na svaki gradski ured posebno, odnosno koliko djelatnika u pojedinom uredu radi na ugovor o djelu. 2. Za koje vrste poslova je Grad Z. u pravilu sklapao ugovor o djelu? Molim da se navede barem pet područja poslovanja, ako ih ima toliko ili više. 3. Koliko je u 2019. i 2018. godini Grad Z. potrošio novaca na isplatu plaća sklopljenih putem ugovora o djelu? Molim za svaku godinu posebno. 4. Pod kojim uvjetima se isplaćuje dodatak za uspješnost u radu i za koje poslove? Koliko iznosi dodatak za uspješnost u radu, odnosno o kojoj svoti novca se radi za jednog djelatnika? Ako ne postoji točna cifra molim vas da mi napišete koliko iznosi najviši iznos dodatka za uspješnost u radu, a koliko najniži. 5. Koliko je novaca u 2019. i 2018. godini potrošeno na isplatu dodataka za uspješnost u radu? Molim za svaku godinu posebno. 6. Koliko je djelatnika Grada Z. dobilo u 2019. i 2018. godini dodatak za uspješnost u radu? Molim za svaku godinu posebno.“ Zaključuje da iz sadržaja podneska nesumnjivo proizlazi da se radi o zahtjevu za pristup informacijama, uzimajući u obzir definiciju informacije iz članka 5. točke 3. ZPPI-a i odredbu članka 18. stavka 5. ZPPI-a. Činjenica što je podnositelj zahtjeva, novinar, zahtjev dostavio na pogrešnu adresu unutar tijela javne vlasti, ne može biti valjani razlog za propuštanje postupanja po istom, naročito uzimajući u obzir načela propisana člankom 9.a ZPPI-a i člankom 7. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09., dalje: ZUP). Odnosno, ako korisnik prava na pristup informacijama zahtjev podnese ustrojstvenoj jedinici tijela javne vlasti koja nije nadležna za postupanje po istome, ta ustrojstvena jedinica, ako utvrdi da se radi o zahtjevu za pristup informacijama, dužna je isti dostaviti službeniku za informiranje u tijelu javne vlasti. Ističe da tužitelju nije naloženo da mogući pravo na pristup traženim informacijama, nego da odluči o zahtjevu sukladno odredbi članka 23. ZPPI-a. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba se u odgovoru na tužbu protivi tužbi u cijelosti te smatra osporeno rješenje zakonitim. Ističe kako tužitelj sam navodi da se zainteresirana osoba obratila za pravo na pristup informacijama na adresu elektroničke pošte na koju se inače obraćaju svi novinari sa svojim zahtjevima. Ističe da novinari s te adrese redovito dobivaju odgovore. Smatra tužbeni zahtjev neosnovanim.

Tužitelj nije dostavio očitovanje na navode odgovora na tužbu tuženika i zainteresirane osobe iako je uredno pozvan dopisima od 12. i 14. kolovoza 2020.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Imajući na umu sadržaj podnesenog zahtjeva citiranog u naprijed navedenom odgovoru tuženika, Sud ocjenjuje pravilnim utvrđenje tuženika da se radi o zahtjevu kojim se traže informacije u smislu članka 5. točke 3. ZPPI-a kojom je propisano da je „informacija“ svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Stoga je pravilno tuženik zaključio da je ustrojstvena jedinica unutar tijela javne vlasti koje je obveznik davanja informacija, a kojoj je zahtjev predan, trebala zahtjev proslijediti nadležnoj ustrojstvenoj jedinici istog tijela javne vlasti. To proizlazi iz odgovarajuće primjene članka 18. stavka 1. ZUP-a, kao općeg postupovnog propisa, koji uređuje postupanje nenadležnog tijela po podnesku i koji u stavku 2. (čak i u slučaju nadležnosti različitih javnopravnih tijela) mogućnost odbacivanja podneska predanog nenadležnom tijelu predviđa samo u slučaju kad se ne može utvrditi koje je tijelo nadležno za rad po podnesku, a u suprotnom podnesak se upućuje na rješavanje nadležnom tijelu.

Zbog navedenog Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao u izreci.

U Zagrebu 4. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.